

Poslednja pot Franca Kocbeka

V soboto 9. t. m. dopoldne je bil pokopan v Gornjem gradu nepozabni planinski in kulturni delavec g. Franc Kocbek.

Turobno sivo nebo je viselo nad Gornjim gradom, mlačen veter je prinašal težke oblake izza Menine planine, Veliki Rogatec in Lepenatka pa sta bila zavita v gosto meglo. Tu in tam je malo zapršlo v mračni dan. Po vseh cestah, ki vodijo k gornjegrajskemu mestu, so hitele goste množice ljudi, peš in na vozovih, da izkažejo poslednjo čast najpopularnejšemu možu okraja, in so se zgostile pred posojilnično hišo, kjer je pokojnik ležal v svojem stanovanju na mrtvaškem odru.

Ob pol 11. so milo zadoneli zvonovi gornjegrajske katedrale in Fr. Kocbek je nastopil svojo poslednjo pot. Cerkyeni obred je vodil mestni župnik g. Slander ob asistenci župnika od Sv. Frančiška g. Vogrinca in domačega g. kaplana. Velikanska udeležba je pričala o priljubljenosti in ugledu pokojnega Kocbeka.

Zastopani so bili vsi gornjegrajski uradi: sresko načelstvo z g. načelnikom Kandričem, sodišče, davčna uprava, občinski odbor z županom, finančna straža, graščinski gozdni urad, domače učiteljstvo z upraviteljem g. Korbanom na čelu in s šolsko mladino, skoro vse učiteljstvo gornjegrajskega okraja, vse korporacije, kakor Sokol, Požarna bramba, načelstvo gornjegrajske posojilnice in vsi ugledni meščani iz Gornjega grada, zastopniki prebivalstva iz celega sreza do najoddaljenejših krajev, med katerimi smo zlasti opazili sivolasnega 83-letnega planinskega delavca in pokojnikovega dolgoletnega pomočnika pri delu za naše planine g. Herleta iz Solčave. Nadalje so prišli nekdanji pokojnikovi najbližnji in najožji poklicni tovariši in sodelavci, nadučitelj g. Anton Petriček iz Zalca, dolgoletni pokojnikov prijatelj, vpok. nadučitelj v Šmartnem ob Dreti, g. Ivan Burdian iz Celja, g. Jože Terčak, dolgoletni nadučitelj pri Sv. Frančišku Ksaveriju, sedaj na Rečici ob Paki, učitelj g. Ignac Stermecki od Sv. Frančiška Ksaverija, naduč. g. Pušenjak iz Mozirja, nadučitelj Zdolšek iz Letuša, učitelj Zemljčič iz Celja, župan Mati-

ja Goričar iz Mozirja, sodnika okrožnega sodišča v Celju gg. dr. Mak in Božič in mnogo, mnogo drugih pokojnikovih prijateljev. Osrednji odbor Planinskega društva, Savinjsko podružnico, kranjsko podružnico in hrvatski turistovski klub »Sleme« so zastopali gg. dr. Ernest Kalan, Ivan Prekoršek in direktor gimnazije Anton Zupan iz Celja.

Gornjegrajski pevci so pred hišo zapeli pretresljivo žalostinko »Vigred se povrne«. Že ob zvokih te pesmi se je porosilo marsikatero oko. Sprevod, v katerem sta korakala »Sokol« in požarna bramba z zastavo in pred katerim je nosil Sokol brat Žmavc pokojnikova odlikovanja, se je pomikal do stolne cerkve, kjer je bila darovana maša. Gornjegrajski Sokol je postavil med službo tožjo častno stražo ob pokojnikovi krsti. Po maši se je razvil dolg sprevod izpred cerkve na griček k sv. Magdaleni, kjer je bil za pokojnika pripravljen po njegovi lastni želji grob na istem mestu, na katerem je bil pred 40 leti pokopan njegov prednik, nadučitelj Čeru in v bližini kraja, kjer spi že dolgo večno spanje pokojnikov tovariš Šijanec. Šolska mladina in Sokoli so nosili mnogo vencev in cvetja od prijateljev, planinskih društev, korporacij itd., med njimi dva krasna venca iz samih planinskih cvetic. Ob odprtem grobu se je poslovil od pokojnika v imenu osrednjega odbora Slovenskega planinskega društva, Savinjske podružnice, kranjske podružnice ter »Slemen« g. dr. Ernest Kalan, katerega govor bomo objavili v podlistku. Potem je izpregovoril šolski upravitelj g. Korban, ki je opisal zasluge pok. Kocbeka za šolstvo in prosveto vobče. Povdarjal je, da je bil pokojnik velik dobitnik in prijatelj cele generacije, ki jo je vzgojil, s katero je zlasti čustvoval ob vsaki posamezni zgubi v dobi svetovne vojne. Njegova zasluga in sad njegovega dela je moderna šolska stavba, kakoršne bi občina danes ne mogla postaviti. Tudi ekskurendna šola v Šokatu je njegovo delo. »Nevenljive so zasluge dobrega šolnika, pedagoga in pisatelja. Slava mu!«

V imenu mestne občine gornjegrajske se je poslovil globoko ginjen g. sodni nadoficijal Fluks. Ko je govoril s trgajočim glasom klical pokojniku poslovljne besede in omenjal njegovo ljubezen za napredek in povzdigo Gornjega grada, katero je imenoval najlepšo cvetlico v pokojnikovem srcu, ki je cvetje tako ljubil, je vse zaplakalo.

Za mlado sokolsko društvo gornjegrajsko je izpregovoril star. g. dr. Janko Rak. Povdarjal je, da bil Kocbek ne le član in med prvimi ustanovitelji novega jugoslovenskega Sokola v Gornjem gradu, marveč je bil tudi že ustanovitelj prvega gornjegrajskega Sokola. Srčno si je pokojnik želel prisostvovati sokolski slavnosti, namenjeni za nedeljo 10. t. m., a ni mu bilo dano. »Ohranimo mu preko groba trajen spomin in bratsko ljubezen! Zdravo!« »Zdravo« je zaorila tudi mlada četa Sokola.

Pevski zbor je nato zapel »Blagor mu«. Le težko smo se odtргali od groba ljubljene in velikega moža.

Slava Kocbekovemu spominu!

Profanacija

»Nekaj dni po čudežu v Kani odide Jezus s svojimi učenci v Jeruzalem k velikonočnemu prazniku. Tam stopi v tempelj in najde ljudi, ki so prodajali v njem vole, ovce in golobe; tudi menjavci so sedeli tam. Jezus splete iz vrvice bič in izpodi vse te prodajavce iz templja, z ovcami in voli vred. Menjavcem razsuje, denar in prevrne mize. Tistim pa, ki so prodajali golobe, reče: »Spravite to odtod in ne delajte iz hiše mojega Očeta hiše kupčijske!«

Ljudska posojilnica v Celju, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, si je postavila v predlanskem letu na Kralja Petra cesti »hišo kupčijsko«.

S strmečimi očmi smo zapazili zadnje dni, da je na vrhu poslopja v široki odprtini, v katero smo pričakovali kak kip, postavljen križ »kot arhitektonski zaključek stavbe«, kakor pravi »Slovenec«.

V hiši je denarni zavod, odvetniška pisarna, dvorana za kino in druge prireditve, stanujejo stranke — in nad vsem tem — razpelo z boleznim obrazom Križanega. Človek se zaman vprašuje, kako zvezo naj ima razpelo s podjetji, ki so v hiši in kak namen naj ima križ na strehi »menjavcev«.

Saj je hiša čisto posvetna in poslovna kot vsaka druga v Celju, in ni v njej nikak karitativen zavod, nobena verska ustanova. Naš veren slovenski kmet ima v vsaki hiši v kotu nad mizo, kjer se zbira vsak dan družina k obedu, večerji in molitvi, razpelo. Z globokim verskim čustvom časti in moli onega, ki ga prosi dnevno vsakdanjega kruha. Če mu velevala to čustvo še več, mu postavi na vasi kapelico ali križ ter ga obda s plotom in cvetjem, da ga tako loči od vsega posvetnega. Isto sveto versko čustvo pa mu brani, da bi postavil Križanega na streho svoje hiše. — Ljudje majajo z glavami in vprašujejo, čemu je bilo to primerno in dobro in ali je umestno postavljati simbol najvišje popolnosti, poštrevnosti, ljubezni tako v vsakdanjo poslovnost. In pri tem stvar niti ni lepa in nikak »arhitektonski zaključek«, s svetilkama pa je naravnost neokusna. Leseni križ naj bi bil arhitektonski zaključek težke stavbe, ki naj učinkuje osobito v Vodnikovi ulici pred vsem s svojimi velikimi ploskvami! Na težko stavbo tega stila sodi le enak težek zaključek iz bron ali kamna. Če je to res napravljeno »po ideji mojstra Plečnika«, potem je le dokaz, da se tudi mojstri včasih motijo.

Tekma žanjic v Stranica

(Dopis.)

Letos spomladi si je kmečka mladina v Stranica osnovala »Društvo kmečkih fantov in deklet« in ljudsko knjižnico, ki jo vodi šolski upravitelj g. Dobnik. Mladina pridno sega po knjigah, kar dokazuje, kako potrebno je bilo pri nas prosvetno društvo. Pa ne čitamo samo, imamo tudi redno pevske vaje.

V začetku poletja smo priredili tekmo koscev, ki je zelo lepo uspela. Ko so dekleta videla, kako korajžno so fantje mahali po travi, so se dogovorila, da priredijo 3. avgusta tek-

DR. E. MEJAK:

Pri Fortu v Logarski dolini

Celjski mestni avtobus, ki vozi sedaj v sezoni za borih 55 Din ob ¼ na 5. popoldne iz Celja v Logarsko dolino, je vsikdar natrpano poln. Vse hiti iz mesta na oddih v naš slovenski raj, državni uradniki in privatni nastavljenici hočejo preživeti svoj dopust v svežem planinskem zraku, daleč proč od mestnega prahu in vrvenja.

Težko nalogo ima oskrbnik Tillerjeve oz. Piskernikove koč, vedno skrbi naš Fort, ko priropoče zvečer okrog pol 21. pred kočjo avtobus in se iz njega vsiplje množica turistov, izletnikov in letoviščarjev ter obsuje ubogega Forta z vprašanji po prenočišču in večerji.

Pa kmalu je vse urejeno, nekaj in to »sitneži«, ki jih Fort že pozna in ki navadno prijavijo že nekaj dni poprej svoj prihod, jih dobi ležišče v Tillerjevi koči, drugi del, manj zbirčni ljudje, gre v »prvo nadstropje« Piskernikovega zavetišča, ostanek, utrjeni in z vsem zadovoljni pa hajd na skupno ležišče.

Večerja je med že pripravljena.

Novi gostje vstopijo v obednico, kjer so kar v hipu in nehoti sredi vesele in — kakor pravi g. starešina — »izobražene« družbe stalnih, vsakoletnih obiskovalcev te najprijetnejše planinske postojanke SPD, in se morajo takoj vživeti v domače, neprisljano vedenje »stalnih abonementov«.

Poznamo se vsi takoj, čeravno je med novodošli tudi več takih, ki jih še nikoli nismo videli. Pa nič zato, tu v koči ne poznamo konvencionalnosti, vsi smo sovražniki strogih form. Saj si želimo odpočiti tu predvsem živčno. Forme pa gredo, kakor še marsikaj drugega, na živce, kakor pravi g. starešina, lani še g. svetnik. Ja, ko bi njega ne bilo vsako leto v koči — letos praznuje že desetletnico svojega prvega dopusta v Logarski dolini, bi marsikdo šel kar mimo koč na Okrešelj ali pa ostal pri Logarju! Jaz že!

Čez dan strog molk kakor pri skavtih v bližnjem taborišču, pa tam trajal molk le eno uro. Zvečer se razvnamemo pri »potočnicah«, tako se namreč imenujejo že zdavnaj priložnostne narodne popevke po avtorju Potočniku, kakor nam je to tajnost razodel zadnjič pri svojem obisku v koči predsednik CPD iz Celja, ki je prepeval »potočnice« z avtorjem pred

mnogimi leti v Velikih Laščah, v času, ko je nosil — takrat še sodni adjunkt — g. Potočnik dolge, navzdol zavihane brke. Kakšen je neki bil?! Pa lase je tudi še imel takrat na glavi! Kako radi bi ga takega videli vsi njegovi mnogobrojni znanci, vsaj na sliki. Pa so srčkane te »potočnice«. Radi smo jih prepevali vsak večer v koči, naučili smo se jih pa en večer celo vrsto.

Žalibog moramo ob 22. nehati s petjem, ker mora biti v koči po tem času pa do 5. jutraj absoluten mir, kakor je to čitati na posebnih napisnih tablah v koči. Včasih smo prekoračili policijsko uro ali pa smo si pomagali tako, da smo šli iz koč in smo zunaj peli, ker to strogo tolačenje predpisov SPD dopušča, kakor je to povdaril g. starešina. On pa je za nas avtentičen vir in ga tudi radi ubogamo.

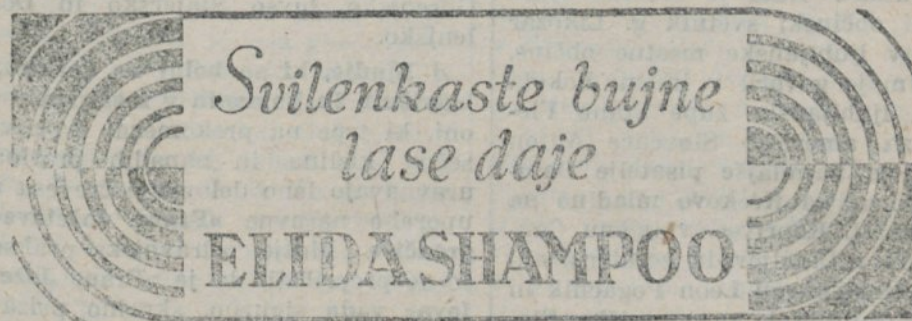
Posestnikov Tillerjeve oz. Piskernikove koč je vsako leto več. Kakor je posneti iz spominske knjige, je bilo v letu 1926.: 1334 posetnikov, leta 1927.: 917, l. 1928.: 1719, l. 1929.: 1941, letos pa jih je bilo do 23. julija že 1113. Če se upošteva, da je bilo obiskovalcev na isti dan v l. 1926.: 570, l. 1927.: 312, l. 1928.: 761 in l. 1929.: 920, potem je pričakovati, da bo le-

tos število obiskovalcev presegalo daleko lansko številčno stanje.

Celjska podružnica SPD bo morala resno načeti vprašanje zgradbe hotela v Logarski dolini. Vsako leto prihaja več tujcev tja in to ne le iz naših hrvatskih in srbskih krajev, temveč iz Nemčije, Avstrije in Švice. Zlasti Hrvatje in Srbi iz Savske in Drinske banovine se radi nastanejo v koči kot letoviščarji za daljšo dobo. Vsi tuci in domaćini ne morejo dovolj hvaliti življenja, udobnosti in nepretiranih cen v tej naši planinski postojanki sredi prelepe Logarske doline.

Da je hrana okusna, tečna in raznovrstna, skrbi v kuhinji Francka, dolgoletna bivša farovška kuharica, za dobro pijačo pa se briga odbor celjske podružnice. Izvrstnega domačega kruha, mleka, surovega masla, smetane in strdi je vsikdar dovolj v svežem stanju na razpolago. Kdor ni prelen, si lahko cel mesec julij nabira na bližnjih »fratah« vsak dan lonec rdečih jagod za desert po obedu ali si napravi jagodovo bovlo, za kar nudi klet pod kočjo izvrstno vino v buteljkah.

Za kopalce je lansko leto zgrajeni Tillerjev bazen na razpolago, na pesku, ki je nanošen okrog bazena, pa

mo žanjic. Lepaki so nas vabili, da pridemo ta dan gledat korajžna straniška dekleta. Vreme je hotelo malo nagajati, a dekleta se niso zmešala za to. Ob 3. popoldne so se zbrale na Marinškovem dvorišču s srpi v rokah in so jo mahnile na njivo pojoč »Pšeničko gremo žet«. Na nji vi je morala vsaka požeti določeno površino, med žetvijo pa jim je igrala harmonika koračnico.

Prva je požela svoj del Julka Fijavževa, najlepše pa je žela Amalija Tepejeva, v 13 minutah 19 snopov. Dekleta so zapela po tekmi par pesmic, nato pa je imel g. inženjer Zaplotnik kot delegat »Zveze kmečkih fantov in deklet« lep nagovor ter je povdarjal pomen društva in ljubezen do rodne grude.

Gledalcev je bilo nad 600. Prišli niso samo domačini, nego tudi dru-

štva kmečkih fantov in deklet s Frankolovega, iz Vitanja, Konjic in drugod. Občinstvo je odobraval tekmo in se pogovarjalo, naj bi se tudi po drugih vaseh predramila mladina, osnovala taka društva in prirejala take tekme. Namesto da se bavijo z drugimi nepotrebnimi stvarmi, pa raje srp ali koso v roko in pokažimo, kdo je prvi in hrabrejši. Kajti od dela živi ves svet in zato moramo spoštovati delo, predvsem pa kmečko, kajti kmet je deblo, trgovina in industrija pa so veje in listje. Torej, fantje in dekleta, le korajžno na plan, kajti od nas samih je odvisno vse. Začnimo misliti s svojo glavo in ne dajmo se slepiti od laži-kmečkih prijateljev, ki se le bojijo, da bi se kmečki Janezek prebudil iz spanja. **Žuljeva roka.**

DOMAČE VESTI

Zaradi praznika v petek 15. t. m. izide prihodnja številka »Nove Dobe« že v četrtek 14. t. m. popoldne.

d Velika Cankarjeva svečanost na Vrhniki. Včeraj dopoldne se je vršilo na Vrhniki slovesno odkritje spomenika Ivanu Cankarju. Svečanosti so se udeležili poleg ogromne množice ljudstva z Vrhnike in okolice tudi zastopniki oblasti, korporacij in društev, med njimi podban dr. Otmar Pirkmajer, rektor ljubljanske univerze dr. Metod Dolenc in kot zastopnik poveljnika dravske divizije polkovnik Miličević. Po maši pri Sv. Trojici je krenil velik sprevod k Cankarjevi rojstni hiši na Klancu. Po nagovoru vrhniškega župana dr. Marolta je bila odkrita na hiši spominska plošča z napisom: »V tej hiši se je rodil dne 10. maja 1876. Ivan Cankar, slovenski pisatelj.« Pred Cankarjevim spomenikom, ki ga je postavil na Glavnem trgu kipar Jurkovič, je spregovoril najprej predsednik odbora za Cankarjev spomenik gosp. Fran Jurca. Po njegovih besedah so odgrnili bronasti spomenik, ki stoji na kamenitem podstavku, predstavljajoč sedečega zamišljenega Ivana Cankarja. V okolici so zagrmeli topi, godba pa je zaigrala državno himno. Po krasnem slavnostnem govoru pisatelja F. S. Finžgarja je zapel mešan zbor »Slavospev Ivanu Cankarju«, gosp. Pavle Japelj je recitiral pesem g. Jurce »Ob odkritju spomenika«. Nato je prečital ljubljanski občinski svetnik g. Likozar pozdrav ljubljanske mestne občine. Za njim je govoril v imenu Sokola tajnik ljubljanske župe Stane Flegar, za ameriške Slovence Anton Jurca, za najmlajše pisatelje Damjan Vahen, za Krekovo mladino na Vrhniki M. Koprivec, v imenu Cankarjevih prijateljev in sointerniranec v Judenburgu Leon Pogačnik in Franc Gabrovšek za ameriške Slovence iz Detroita. Po položitvi venec na spomenik je prevzel vrhniški župan Cankarjev spomenik v varstvo občine. Slavnost je prenašal tudi ljubljanski radio. Po svečanosti se je vršil v Rokodolskem domu banket, na katerem je bilo izrečenih nekoliko zdravic. Po banketu se je pričel na veselilnem prostoru koncert domače godbe, za njim pa velika, pristrčna ljudska veselica.

je prilika za solnčenje. Kdor želi dati v pranje perilo, ga lahko izroči vrlim dečvam solčavskim, ki sicer opravljajo v koči posle sobaric, snajžijo vsak dan čevlje in obleko ter strežejo v obednicah.

Vsestransko agilna celjska podružnica SPD je postavila letos poleg koč tudi avtogaražo, kjer je prostora za 2 luksuzna avtomobila in za mestni avtobus; v garaži sta tudi dve sobici za šoferja. Pošta in časopisi prihajajo vsak dan opoldne, razen tega oskrbi potrebna sporočila in naročila uslužni šofer mestnega avtobusa.

Za one, ki hočejo delati izlete iz koč, je prilike dovolj, da pohitijo v 2 urah na Okrešelj ali na Klemenškovo planino h kmetu Klemenšku na črn kruh in kislo mleko ali celo na Olševo v 3¼ urah k g. prof. Bro-

darju. Kratak izlet pa je k Logarju, kjer najdeš vedno znanca, ki v Tillerjevi koči niso mogli dobiti prostora.

Takšno je življenje pri Fortu v Tillerjevi oz. Piskernikovi koči. Človek si tu v vedno prijetni družbi spočije živce in telo, prezrači pljuča in nasrka novih moči za delo v prihodnjem letu, pri tem pa se raduje nad lepimi uspehi našega Slovenskega planinskega društva, ki so obenem uspehi za povzdigo tujskega prometa v naši državi.

Kdor želi preživeti prijetne počitnice, vzemi nahrbtnik in palico, deni v žep nekaj »metuljev«, pusti skrb doma, sedi na mestni avtobus Celja—Logarska dolina, v Tillerjevo kočico pa prinesi mnogo dobre volje, vse drugo bo prišlo samo od sebe.

Iz Celja in okolice

c Fran Strupi na zadnji poti. V petek 8. t. m. ob 16.30 se je vršil izpred hiše žalosti na Kralja Petra cesti pogreb veletrgovca g. Frana Strupija, ki so se ga udeležili zastopniki oblasti in društev ter številni pokojnikovi stanovski tovariši, prijatelji in znanci. Pevci so zapeli »Blagor mu«, nakar je krenil dolgi žalni sprevod po Cankarjevi cesti proti mestnemu pokopališču, kjer so položili blagega pokojnika k zadnjemu počitku. Kljub neugodnemu vremenu je spremlila pokojnika velika množica ljudi do groba in s tem pokazala svoje spoštovanje. Slava Franu Strupiju!

c Žalna manifestacija ob priliki 10-letnice koroškega plebiscita v Celju 12. oktobra. Uprava Sokolske župe Celje sklicuje za to manifestacijo sestanek vseh nacionalnih in kulturnih društev v Celju, ki se bo vršil v četrtek 14. t. m. ob 20. v mali dvorani Narodnega doma. Delegati posameznih društev naj se sigurno udeležijo tega sestanka.

c Otvoritev Ljudske kuhinje v Celju, ki je bila pred časom ustanovljena, bo v prvi polovici septembra. Kuhinja bo nameščena v novem prizidku pri poslopju Delavske zbornice v Vrvarski ulici, jedilnica pa bo v sedanji predavalni dvorani.

c Iz poštne službe. Poštna uradnica gđ. Pavla Jarhova je premeščena iz Celja v Šoštanj.

c Starejši bratje Sokoli se pozivajo, da se v torek 12. t. m. ob 18. zanesljivo in točno udeležijo skušnje za vaje s palicami za nastop v Zagorju v nedeljo 17. avgusta.

c Plesna šola trgovskih nameščenecv bo, kakor nam sporočajo, tudi letos priredila plesne vaje za svoje člane in prijatelje. Vaje bodo organizatorično in tehnično dobro pripravljene, na kar že sedaj opozarjamo vse prijatelje teh vsakoletnih, priljubljenih plesnih vaj.

c Zahvala. Delavsko izobraževalno društvo »Svoboda« v Celju je priredilo 26. julija v celjskem mestnem parku pevski večer na prostem, ki je zelo dobro uspel. Mojster Pregelj nam je predložil, da imajo delavske mase izvrsten material za ubrano in moderno petje. Dasiravno je bila ta prireditev neka novost za Celje, je bil tudi materialni uspeh zelo zadovoljiv. Humanitarni društvi krajevnih odbor Udruženja vojni invalidov v Celju in Podporno društvo za revne otroke v Gaberju sta dobili od čistega dobička vsako po 665.90 Din, za kar se tem potom najtopleje zahvaljujeta društvu »Svoboda« in posameznim, ki so pri tej prireditvi sodelovali.

c Mazaštvo. Pred dnevi je bila v Celju aretirana 44-letna delavčeva žena Marija R. iz Gaberja zaradi odpravljanja telesnega plodu. Njena poslednja »pacientka«, neka 18-letna deklica iz Zavodne, leži sedaj v bolnici. Baš ta slučaj je delavko izdal.

c Nesreče. 7-letni posestnikov sin Franc Gajšek iz Bukovega žlaka pri Celju se je 7. t. m. vrezal s koso v desno roko in si prerezal kite. — 8. t. m. je podlagal 11-letni žagarjev sin Alojz Cater na Polzeli delavcu, ki je sekal drva, polena. Pri tem je zadel delavce dečka s sekiro in mu odsekal kazalec desne roke. — 3-letna delavčeva hči Slavka Lenardičeva iz Radeč si je pri padcu zlomila desno nogo pod kolonom. — Vsi trije ponesrečeni otroci se zdravijo v celjski bolnici.

c »Windischer Hund«. 30-letni posestnikov sin Ivan Jamnišek iz Višnjevasi pri Vojniku je pripeljal v petek 8. t. m. ob 10. dopoldne v skladišče trgovca gosp. M. Oswatitscha z dvovprežnim vozom drva. Jamnišek je prosil skladiščnika Franca Wonischa, naj mu pomaga pri odkladanju drv. Wonisch pa ga je začel zmerjati in ga med drugim tituliral »Windischer Hund!« V preprič se je vmešala tudi skladiščnikova žena. Oba sta pograbila neke late, hoteč napasti Jamniška. Ta pa je vzel trikelj in udaril Wonischa po desnem licu in bradi ter ga lahko poškodo-

Trgovci! Gostilničarji! Obrtniki!

Vaši poslovni prostori zahtevajo lepo razsvetljavo, ki vam vabi odjemalce in vzbudi Vaše goste k veselemu razpoloženju! Na Vaše goste k veselemu razpoloženju! Na bavi se si najnovjšo Ditmarjevo »MAXIM« petrolejsko plinsko svetiljko, ki potroši v 16 urah komaj 1 liter nav. petroleja in gori 300 sveč močno. Pazite na znamko »MAXIM« in Ditmarjev izdelek. Naroči se pri generalnem zastopstvu za Jugoslavijo: Josip Kostanjšek, Celje, Vodnikova ul. 9.

Agilni krajevni zastopniki se sprejmejo.

Maxim

val. Jamnišek je hitel nato na cesto, oba zakonca pa za njim. Stražnik je napravil končno red. Priče so izpovedale, da je vsega kriv Wonisch. Človek, ki si upa še v letu 1930. imenovati Slovence »windischer Hund«, zasluži pač eksemplarično kazen. To je vendar višek predrznosti!

c Šiba božja v osebi 52-letne soproge državnega upokojenca Magdalene M. je v soboto 9. t. m. zvečer zopet priredila veliko »predstavo« v mestu. Najprej so ji pokazali vrata v Celjskem domu, kjer je nadlegovala in žalila goste. Na Krekovem trgu je nato podila pasante, potem pa se je pojavila v vrtnem salonu hotela »Europe« in vse vprek psovala goste. Hotelski slugi so jo trikrat postavili pod kap, a se je vsakokrat vrnila. Končno, bilo je ob 11. zvečer, so pozvali stražnika. Gospa je tudi tega opsovala in mu pljunila v obraz. S pomočjo še enega stražnika so jo spravili na stražnico in oddali čez noč v policijski zapor.

c Nezgoda na ulici. 44-letni občinski delavec Martin Kramar s Polul je šel v soboto 9. t. m. ob 17.45 z ženo in dvema otrokoma po Prešernovi ulici. Pred trgovino g. Kolbeza je dobil nenadoma močen epileptičen napad. Pri padcu je razbil izlozbeno šipo v vrednosti 180 dinarjev, sam se pa k sreči ni poškodoval. Ko mu je odleglo, se je vrnil z rodbino domov.

ZAHTEVAJTE
oranžado „**VERO**“ limonado
POVSOD!

c Prijazen gospod je 34-letni delavec Vladimir P. iz ljutomerske okolice. Nedavno je stanoval pri Heleni Gmajnerjevi v Gaberju. Lepega dne je izginil, ne da bi bil plačal svoji gospodinjji dolg za hrano in stanovanje v znesku 500 Din in vrnil 57 Din, ki mu jih je Gmajnerjeva par dni prej posodila. P. je baje sedaj v Št. Pavlu pri Preboldu.

Samo 290 Din
plašč iz gladko-
barvanega sukna!
Samo 230 Din
iz modno-
vzorčastega sukna!
Samo 780 Din
moderni plašč iz
finega velurja!

Prodaja
Trgovski dom
R. STERMECKI, CELJE

Kar ne ugaja, se za-
menja ali vrne denar!
Oglejte si izložbe in po-
setite zalogo damске
konfekcije!

Cene najnižje,
izbira velika!

c **Žaljenje vojaške straže.** Ko se je vračal redov-djak J. B. o polnoči od 10. na 11. t. m. v spremstvu treh civilistov v vojašnico kralja Aleksandra v Gaberju in je vojak, ki je stal na straži zaklical »Stoj!«, so začeli civilisti skrajno surovo psovati vojaka. Dežurni oficir je čul psovke in poslal za civilisti patroljo. Enega, 24-letnega mehaniškega pomočnika Štefana S., je patrolja dohitela in aretirala, nato pa so ga izročili policiji. Imen svojih dveh tovarišev noče izdati.

c **Nevarna groznja.** 33-letni brezposelni slikarski pomočnik Anton Majcen je 7. t. m. nevarno grozil g. A. K. v Liscach. Ko je sedel g. A. K. s svojo družino v kuhinji pri večerji, je hotel vreči Majcen med groznim preklinjanjem in zmerjanjem vanj opeko. Gosp. K. se je umaknil v svoje stanovanje, Majcen pa je šel okrog hiše pred stanovanje g. A. K. in med zopetnim preklinjanjem in zmerjanjem pograbil kramp in hotel napasti K. skozi okno. Ker se to ni posrečilo, je vzel 4½ m dolg drog in skušal skozi okno udariti g. K. Ko je ta zagrozil s policijo, je odvrnil Majcen, da ga bo ubil. Majcen goji zato sovraštvo proti K., ker ga je nekoč opozoril, da ne sme vlačiti iz tujih gozdov debel domov.

c **Nepošten pomočnik.** 34-letni steklarski pomočnik Srečko P. iz Celja se je peljal pred dnevi po naročilu svojega delodajalca v Hrastnik, da kupi v steklarni blago in ga takoj pošlje raznim strankam. P. je povelil eno pošiljko in jo poslal Slavku M. v Kranj, da proda blago, ki je bilo vredno 2700 Din, za 1.500 Din. Srečka P. so aretirali v soboto 9. t. m., Slavka M. pa včeraj, ko je prinesel »kompanjonu« izkupiček.

**Kaj je to za 'na steklenka
drobna, vitka, milovidna?
Kdo je mala ta zelenka?
Hm, hm, če ni malopridna?**

**To je »Vero«, sladko-vrezna
oranžada-limonada;
je pijača hladno-trezna;
vsaka duša jo 'ma rada.**

c **Dva huda mesarska pomočnika.** V soboto 9. t. m. ob 23. je bil aretiran v Kapucinski ulici mesarski pomočnik Anton Žoher, ker je v vinjenosti razgrajal in grozil mimoidočim z mesarskim nožem. Isti večer ob 9. pa je bil v Ozki ulici aretiran 39-letni mesarski pomočnik Franc Vake, ker je malo prej v hotelu »Hubertus« razgrajal in grozil gostom ter tekel za hotelskim slugom, ki mu je skušal pobegniti po Ozki ulici.

Prvovrstna

suha bukova in mehka drva

kratko žagana, kolobarje, trboveljski in laški premog dobavlja in dostavlja na dom tvrdka F. Batič, Celje, Benjamina Ipavca ul. 3. 4-4

c **Pobegla podnajemnika.** Pri Heleni Gmajnerjevi v Gaberju sta stanovala tri mesece 22-letni tkalski mojster Franc K. in 18-letna Kristina Č. Gmajnerjevi sta že dolgovala 840 Din, dvem drugim osebam pa še 233.20 Din. V noči na 8. t. m. sta oba izginila in pobrala iz nabiralnika Gmajnerjeve 150 Din. V stanovanju sta pustila razne stvari v vrednosti 160 Din.

c **Dijaški kuhinji v Celju** je daroval veletrgovca g. Ivan Ravnikar v Celju 100 Din namesto venca na krsto veletrgovca g. Frana Strupija.

Dopisi

Gornji grad. (Sokolski zlet) Včeraj je priredilo Sokolsko društvo Ljubljana matica zelo lepo uspel propagandni zlet v Gornji grad s sodelovanjem Celjske sokolske župe. Ob 11. dopoldne je bil sprejem pri vходу v mesto, ki je bilo bogato okrašeno z državnimi zastavami. Po sprejemu so se vršile skušnje na telovadišču zunaj mesta. Ob 14. je kretil spreved, v katerem je bilo 125 članov v kroju, 40 članic, nad 70 članov in članic v civilu in 7 ameriških Sokolov, skozi mesto na telovadišče. Pred pošto je pozdravil Sokole in Sokolice v imenu politične uprave Sreški načelnik br. Kandrič, v imenu mestne občine pa županov namestnik br. Fluks. Za ljubljansko društvo se je zahvalil za pozdrav br. starešina Kajzelj, za sokolsko župo Celje pa starešina br. Smertnik. Na telovadišču se je zbralo veliko število občinstva, zlasti kmečkoga prebivalstva. Nastopili so vsi oddelki s prostimi vajami in s posebnimi točkami na orodju. Na orodju so nastopili tudi telovadci iz naše mednarodne telovadne vrste in iz vrste onih, ki so si priborili prvenstvo na vsesokolskem zletu v Beogradu. V odbojki med ljubljanskimi naraščajniki in člani so zmagali naraščajniki v razmerju 10 : 5. Spored je bil pester in zanimiv. Vseh telovadcev in telovadk je bilo 156. Sodelovala je godba »Drave« iz Maribora. Pri telovadbi so nastopili člani in članice sokolskih društev Ljubljana matica, Tržič, Domžale, Celje, Braslovče, Mozirje, Polzela in Šoštanj. Telovadba se je vršila pod vodstvom načelnika ljubljanskega društva br. Rudolfa. Na telovadišču je pozdravil članstvo in številno občinstvo starešina gornjegrajskega društva br. dr. Rak, ki je povdaril pomen propagandnega zleta za Gornji grad in okolico in za nadaljni razvoj sokolskega pokreta v teh krajih. Sestre, ki so stregle v šotorih pod vodstvom notarjeve soproge ge. Košeninove, zaslužijo vso pohvalo. Sokolski zlet je moralno in gmotno vseskozi uspel.

Laško. (Sokolski telovadni nastop.) Sokolski telovadni nastop društva Laško se je včeraj vršil ob veliki udeležbi občinstva. Pri prihodu popoldanskega vlaka je godba pozdravila došle goste, ki so se zlasti iz Celja v zelo lepem številu udeležili prireditve. Telovadne točke so bile vseskozi skladno izvajane, posebno lepa pa je bila orodna telovadba, kjer so bili res sami izbrani dobri telovadci. Članice je nastopilo 32, članov 36, drugi oddelki v manjšem številu. Žalibog smo pogrešali moški naraščaj, pa gotovo zaradi šolskih počitnic sedaj ne telovadi. Po nastopu se je razvila prijetna zabava, ki ostane vsem udeležencem v prijetnem spominu, društvu Laško pa čestitamo na tako lepem nastopu.

Rogaška Slatina. (Sokolska akademija.) V petek 15. t. m. priredi celjsko društvo veliko akademijo v Rogški Slatini in sicer v slučaju lepega vremena v letnem gledališču, sicer v dvorani zdraviliškega doma. Akademija se prične ob pol 9. zvečer. Vabimo tudi naše prijatelje iz Celja, da se te akademije udeležijo, vendar naj zaradi povratka z avtobusom pravočasno prijavijo društvu svojo udeležbo. Zdravo!

Pristno vino in sadjeverc

prvovrstne kakovosti nudi po zmernih cenah **Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju.**

Kino

Mestni kino Celje. Pondeljek 11., torek 12. in sredo 13. avgusta: »Ljubav«. Pretresljiva tragedija v 6 dej. V glavni ulogi slovita umetnica Elizabeta Bergner. Velefilm prvega reda.

**Kdor oglašuje,
ta napreduje!**

njegove srajčke, jopice, po-
voji in pleničke, potrebujejo
zanesljivo razkuževalne
Persilove negle! Persil
napravi vse čisto in sveže,
mehko in fino. Perite vse
s Persilom! Vaš malček se
počuti gotovo dobro v pe-
rilu, opranem s Persilom!

Persil je Persil

KOŽELJ LADISLAV:

V Pariz!

(Po dnevniku.)

(Dalje.)

Že ob prihodu je naredil Pariz nam mogočen vtis.

Na postaji so nas kljub pozni uri pričakovali odposlanci Fidaca. Prisrčno smo se pozdravili. Za prtljago nam ni bilo treba skrbeti. Postajni uslužbenci so nam jo zanesli v avtomobil, ki nas je pričakoval pred izhodom. Kmalu se odpeljemo. Drvimo po široki, gladko asfaltirani ulici, Boulevard de Sebastopol. Električne svetilke motno odsevajo na opranem tlaku. Iz lokalov, mimo katerih se vozimo, nam zvane na uho zvoki vesele godbe. Pred našimi očmi se vrsti toliko novega, da ne vemo, kam naj pogledamo. Dasi je že čez polnoč, so ulice še polne življenja. Na križiščih je cela gneča avtomobilov. Občudovanja vredna je spretnost našega šoferja, s katero se izmotava in prehiteva, zdaj zopet v hipu ustavi, ko tik švigne avto izza ogla. Že smo ob Seini. Tu zavijemo nekoliko na levo in nato po ulici Sv. Jakoba navzgor. Kmalu smo na cili. Licej Louis-le-Grand. Veliko, mračno poslopje, nekoč jezuitski kolegij. Nasproti nam prihiči vratar in nas odvede v spalnico. Utrujeni kmalu pospimo ob zvokih orkestra, svirajočega nekje v bližini.

Pariz, nar. praznik, 14. julija.

Državni praznik je danes. Francozi obhajajo obletnico padca Bastille 1. 1789. Ob tej priliki se vrši na Elizejskih poljanah velika vojaška parada. Letos smo ji prisostvovali tudi mi, jugoslovenski dijaki. Ker smo bili v narodnih nošah, smo vzbujali povsod mnogo pozornosti. Prostor nam je bil odkazan baš na mestu, kjer se avenija razširja v mal trg. Od tod smo imeli lep razgled po vsej 1880 metrov dolgi ulici, od trga la Concorde do Arc de Triomphe. Ob obeh straneh ulice se je kar trlo ljudstva, ki je napeto pričakovalo pričetka parade. Zdajci pridrvi doli od slavoloka v lahнем diru Republikaška garda na konjih, oblečena v slikovite uniforme. Za njo se prikaže kolona avtomobilov z vladnimi predstavniki in drugimi odličniki. Hipoma se začne ploskanje. Narod pozdravlja hrabrega maršala Gourauda, ki je v vojni izgubil eno roko. Ko pregleda maršal vojsko, se ta začne pomikati, četa za četo proti trgu la Concorde. Najprej kopna vojska, zatem mornarica. Majhen pre-

sledek. V tem vsi zro navzgor, kjer leti dolga skupina 64 aeroplanov, komaj kakih 500 metrov nad nami. Nato obrne pozornost nase oddelek vojske, opremljen natanko tako, kot je bila opremljena vojska za Napoleonove vlade. Na čelu je korakala godba, svirajoča Marseillaiso. Mnogo občudovanja je vzbudil bradat kapelnik, ki je v velikem loku metal svojo palico v zrak in jo hip nato zopet varno ujel. Spreved je zaključil oddelek kolonijalne vojske z alžirskimi šejki na čelu. Šejke je povabila vlada v Pariz ob priliki 100-letnice obstoja Alžirije. Vsa parada je trajala okoli 2 uri. Predočila nam je moč in silo francoske armade.

Ob 10. smo bili sprejeti vsi dijaki in dijakinje iz raznih držav, ki smo nagrajeni za temo »O miru«, pri predsedniku francoske republike g. Gastonu Doumergueu. Sprejel nas je v Elizejski palači. V bogato opremljeni sprejemni dvorani smo čakali na njegov prihod. Nestrno smo pričakovali predsednikovega prihoda. Mirno in dostojanstveno je vstopil. Pozdravil nas je zelo prisrčno, dajoč izraza svoji veliki radosti, da nas vidi zbrane iz raznih držav Evrope. Svoj govor je izvršil z besedami: »Danes ne obstoja več niti Francija, niti Jugoslavija, niti druge države, danes obstoja le velika Evropa.« Zatem se je obrnil najprej k nam rekoč: »Voici les braves jeunes Jougoslaves!« in nam vsakemu posebej toplo stisnil roko, izražajoč veselje, da smo tudi mi prihiteli v oddaljeni Paris. Nato je pozdravil še druge odposlance. Ko je godba odsvirala marseljezo in »Bože pravde«, se je za pozdrav zahvalila predsednica ženske sekcije Fidaca princeza Cantacuzène.

Po sprejemu so nam priredili pariški študenti malo zakusko v kavarni Bery, nakar smo se podali na grob Neznane vojaka. Okrasili smo ga z venci in svežim cvetjem. Na grobu brli noč in dan medel plamen — plamen spomina. Grob neznane vojaka je tik slavoloka Arc de Triomphe. Idejo za postavitev tega slavoloka je dal Napoleon I. Izprva brezpomemben, je dobil kmalu zgodovinsko vrednost. L. 1840. se je pod njim pomikal spreved s smrtnimi ostanki Veličnega Napoleona. Leto 1919. so korakale pod njegovim obokom delegacije zmagovitih armad. Lansko leto je videl pod sabo mrtvo telo nepozabnega maršala Focha. Zdaj pa neprestano čuva nad grobom Neznane vojaka ...

(Dalje.)

mo žanjic. Lepaki so nas vabili, da pridemo ta dan gledat korajžna straniška dekleta. Vreme je hotelo malo nagajati, a dekleta se niso zmečila za to. Ob 3. popoldne so se zbrale na Marinškovem dvorišču s srpi v rokah in so jo mahnile na njivo pojoč »Pšeničko gremo žet«. Na njihovi morala vsaka požeti določeno površino, med žetvijo pa jim je igrala harmonika koračnico.

Prva je požela svoj del Julka Fijavževa, najlepše pa je žela Amalija Tepejeva, v 13 minutah 19 snopov. Dekleta so zapela po tekmi par pesmic, nato pa je imel g. inženjer Zaplotnik kot delegat »Zveze kmečkih fantov in deklet« lep nagovor ter je povdarjal pomen društva in ljubezen do rodne grude.

Gledalcev je bilo nad 600. Prišli niso samo domačini, nego tudi Dru-

štva kmečkih fantov in deklet s Frankolovega, iz Vitanja, Konjic in drugih. Občinstvo je odobravalo tekmo in se pogovarjalo, naj bi se tudi po drugih vaseh predramila mladina, osnovala taka društva in prirejala take tekme. Namesto da se bavijo z drugimi nepotrebnimi stvarmi, pa raje srp ali koso v roko in pokažimo, kdo je prvi in hrabrejši. Kajti od dela živi ves svet in zato moramo spoštovati delo, predvsem pa kmečko, kajti kmet je deblo, trgovina in industrija pa so veje in listje. Torej, fantje in dekleta, le korajžno na plan, kajti od nas samih je odvisno vse. Začnimo misliti s svojo glavo in ne dajmo se slepiti od laži-kmečkih prijateljev, ki se le bojijo, da bi se kmečki Janezek prebudi iz spanja.

Žuljeva roka.

DOMAČE VESTI

Zaradi praznika v petek 15. t. m. izide prihodnja številka »Nove Dobe« že v četrtek 14. t. m. popoldne.

d **Velika Cankarjeva svečanost na Vrhniki.** Včeraj dopoldne se je vršilo na Vrhniki slovesno odkritje spomenika Ivanu Cankarju. Svečanosti so se udeležili poleg ogromne množice ljudstva z Vrhnike in okolice tudi zastopniki oblasti, korporacij in društev, med njimi podban dr. Otmar Pirkmajer, rektor ljubljanske univerze dr. Metod Dolenc in kot zastopnik poveljnika dravske divizije polkovnik Miličević. Po maši pri Sv. Trojici je krenil velik spreved k Cankarjevi rojstni hiši na Klancu. Po nagovoru vrhniškega župana dr. Marolta je bila odkrita na hiši spominska plošča z napisom: »V tej hiši se je rodil dne 10. maja 1876. Ivan Cankar, slovenski pisatelj.« Pred Cankarjevim spomenikom, ki ga je postavil na Glavnem trgu kipar Jurkovič, je spregovoril najprej predsednik odbora za Cankarjev spomenik gosp. Fran Jurca. Po njegovih besedah so odgrnili bronasti spomenik, ki stoji na kamenitem podstavku, predstavljajoč sedečega zamišljenega Ivana Cankarja. V okolici so zagrmeli topi, godba pa je zaigrala državno himno. Po krasnem slavnostnem govoru pisatelja F. S. Finžgarja je zapel mešan zbor »Slavospev Ivanu Cankarju«, gosp. Pavle Japelj je recitiral pesem g. Jurce »Ob odkritju spomenika«. Nato je prebital ljubljanski občinski svetnik g. Likozar pozdrav ljubljanske mestne občine. Za njim je govoril v imenu Sokola tajnik ljubljanske župe Stane Flegar, za ameriške Slovence Anton Jurca, za najmlajše pisatelje Damjan Vahen, za Krekovo mladino na Vrhniki M. Koprivec, v imenu Cankarjevih prijateljev in sointernirancev v Judenburgu Leon Pogačnik in Franc Gabrovšek za ameriške Slovence iz Detroita. Po položitvi venec na spomenik je prevzel vrhniški župan Cankarjev spomenik v varstvo občine. Slavnost je prenašal tudi ljubljanski radio. Po svečanosti se je vršil v Rokodelskem domu banket, na katerem je bilo izrečenih nekoliko zdravic. Po banketu se je pričel na veseličnem prostoru koncert domače godbe, za njim pa velika, prisrčna ljudska veselica.

je prilika za solnčenje. Kdor želi dati v pranje perilo, ga lahko izroči vrhim dečvam solčavskim, ki sicer opravljajo v koči posle sobaric, snajijo vsak dan čevlje in obleko ter strežejo v obednicah.

Vsestransko agilna celjska podružnica SPD je postavila letos poleg koč tudi avtogaražo, kjer je prostora za 2 luksuzna avtomobila in za mestni avtobus; v garaži sta tudi dve sobici za šoferja. Pošta in časopisi prihajajo vsak dan opoldne, razen tega oskrbi potrebna sporočila in naročila uslužni šofer mestnega avtobusa.

Za one, ki hočejo delati izlete iz koč, je prilike dovolj, da pohitijo v 2 urah na Okrešelj ali na Klemenškovo planino h kmetu Klemenšku na črn kruh in kislo mleko ali celo na Olševo v 3½ urah k g. prof. Bro-

d **Kralj na Bledu.** Nj. Vel. kralj Aleksander se je odpeljal v soboto zvečer z dvornim vlakom na Bled, kamor je prispel včeraj zjutraj malo pred deveto. V Lescah je pozdravil kralja radovljiški sreski načelnik dr. Vidmar. Kralj se je nato odpeljal z avtomobilom v Suvobor. Popoldne se je podal na izlet v Bohinj, kjer je posetil Nj. Vis. princa Pavla.

d **Redukcija delavcev.** Kranjska industrijska družba je odpustila v zadnjem času v svojih tovarnah na Jesenicah in Javorniku zaradi pomanjkanja dela okrog 100 delavcev in delavk. Stari delavci s 60 do 80 leti, ki so bili v prvi vrsti reducirani, bodo predloženi bratovski skladnici v upokojeve.

d **Finančni minister** dr. Stanko Švrljuga, ki je sedaj na dopustu na Bledu, je prispel v petek z jutranjim brzovlakom v Maribor in obiskal svoje tamošnje sorodnike. Ministrova soproga gospa Eleonora je Mariborčanka, hčerka pokojnega profesorja Glaserja. Minister dr. Švrljuga se je iz Maribora vrnil na Bled.

d **Prihod dalmatinskih kmetov v Slovenijo.** Zadnje dni avgusta pride na inicijativo primorske banske uprave v Slovenijo okrog 80 dalmatinskih kmetov, da si ogledajo razne gospodarske naprave in organizacije. Dalmatinski kmetje bodo ostali v Sloveniji teden dni in bodo posejili Ljubljano, ljubljansko okolico, Gorenjsko, bivšo Štajersko in Dolenjsko.

d **Ljudje, ki so bolni na žolčnih, ledvičnih in kamenih v mehurju** ter oni, ki trpe na prekomerni tvoritvi sečne kisline in napadih protina uravnavajo leno delovanje črevesa z uporabo naravne »Franc Jožefove« grenčice. Može zdravniške prakse so se prepričali, da je »Franc Jožefova« voda sigurno, skrajno prizanesljivo delujoče salinično odvajalno sredstvo, tako da jo priporočajo tudi pri trebušnih kilah, natrgani danki in hipertrofiji prostate. »Franc Jožefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in spec. trgovinah.

d **Dunajska vremenska napoved za torek 12. avgusta:** Zaenkrat najbrž nadaljno zboljšanje, v splošnem pa bo nestalno, hladno vreme še trajalo.

darju. Kratek izlet pa je k Logarju, kjer najdeš vedno znanca, ki v Tillerjevi koči niso mogli dobiti prostora.

Takšno je življenje pri Fortu v Tillerjevi oz. Piskernikovi koči. Človek si tu v vedno prijetni družbi spoji živce in telo, prežrači pljuča in nasrka novih moči za delo v prihodnjem letu, pri tem pa se raduje nad lepimi uspehi našega Slovenskega planinskega društva, ki so obenem uspehi za povzdigo tujkega prometa v naši državi.

Kdor želi preživeti prijetne počitnice, vzemi nahrbtnik in palico, deni v žep nekaj »metuljev«, pusti skrb doma, sedi na mestni avtobus Celja-Logarska dolina, v Tillerjevo kočico pa prinesi mnogo dobre volje, vse drugo bo prišlo samo od sebe.

Iz Celja in okolice

c **Fran Strupi na zadnji poti.** V petek 8. t. m. ob 16.30 se je vršil izpred hiše žalosti na Kralja Petra cesti pogreb veletrgovca g. Frana Strupija, ki so se ga udeležili zastopniki oblasti in društev ter številni pokojnikovi stanovski tovariši, prijatelji in znanci. Pevci so zapeli »Blagor mu«, nakar je krenil dolgi žalni spreved po Cankarjevi cesti proti mestnemu pokopališču, kjer so položili blagega pokojnika k zadnjemu počitku. Kljub neugodnemu vremenu je spremlila pokojnika velika množica ljudi do groba in s tem pokazala svoje spoštovanje. Slava Franu Strupiju!

c **Žalna manifestacija ob priliki 10-letnice koroškega plebiscita v Celju 12. oktobra.** Uprava Sokolske župe Celje sklicuje za to manifestacijo sestanek vseh nacionalnih in kulturnih društev v Celju, ki se bo vršil v četrtek 14. t. m. ob 20. v mali dvorani Narodnega doma. Delegati posameznih društev naj se sigurno udeležijo tega sestanka.

c **Otvoritev Ljudske kuhinje v Celju,** ki je bila pred časom ustanovljena, bo v prvi polovici septembra. Kuhinja bo nameščena v novem prizidku pri poslopju Delavske zbornice v Vrvarski ulici, jedilnica pa bo v sedanji predavalni dvorani.

c **Iz poštne službe.** Poštna uradnica gđc. Pavla Jarhova je premeščena iz Celja v Šoštanj.

c **Starejši bratje Sokoli** se pozivajo, da se v torek 12. t. m. ob 18. zanesljivo in točno udeležijo skušnje za vaje s palicami za nastop v Zagorju v nedeljo 17. avgusta.

c **Plesna šola trgovskih nameščen-**cev bo, kakor nam sporočajo, tudi letos priredila plesne vaje za svoje člane in prijatelje. Vaje bodo organizatorično in tehnično dobro pripravljene, na kar že sedaj opozarjamo vse prijatelje teh vsakoletnih, priljubljenih plesnih vaj.

c **Zahvala.** Delavsko izobraževalno društvo »Svoboda« v Celju je priredilo 26. julija v celjskem mestnem parku pevski večer na prostem, ki je zelo dobro uspel. Mojster Pregelj nam je predložil, da imajo delavske mase izvrsten material za ubrano in moderno petje. Dasiravno je bila ta prireditev neka novost za Celje, je bil tudi materialni uspeh zelo zadovoljiv. Humanitarni društvi krajevni odbor Udruženja vojnih invalidov v Celju in Podporno društvo za revne otroke v Gaberju sta dobili od čistega dobička vsako po 665.90 Din, za kar se tem potom najtopleje zahvaljujeta društvu »Svobodi« in posameznim, ki so pri tej prireditvi sodelovali.

c **Mazaštvo.** Pred dnevi je bila v Celju aretirana 44-letna delavčeva žena Marija R. iz Gaberja zaradi odpravljanja telesnega plodu. Njena poslednja »pacientka«, neka 18-letna deklica iz Zavadne, leži sedaj v bolnici. Baš ta slučaj je delavko izdal.

c **Nesreče.** 7-letni posestnikov sin Franc Gajšek iz Bukovega žlaka pri Celju se je 7. t. m. vrezal s koso v desno roko in si prerezal kite. — 8. t. m. je podlagal 11-letni žagarjev sin Alojz Čater na Polzeli delavcu, ki je sekal drva, polena. Pri tem je zadel delavce dečka s sekiro in mu odsekal kazalec desne roke. — 3-letna delavčeva hči Slavka Lenardičeva iz Radeč si je pri padcu zlomila desno nogo pod kolenom. — Vsi trije ponesrečeni otroci se zdravijo v celjski bolnici.

c **»Windischer Hund«.** 30-letni posestnikov sin Ivan Jamnišek iz Višnjevsi pri Vojniku je pripeljal v petek 8. t. m. ob 10. dopoldne v skladišče trgovca gosp. M. Oswatitscha z dvovprežnim vozom drva. Jamnišek je prosil skladiščnika Franca Wonischa, naj mu pomaga pri odkladanju drv. Wonisch pa ga je začel zmerjati in ga med drugim tituliral »Windischer Hund!« V prepir se je vmešala tudi skladiščnikova žena. Oba sta pograbila neke late, hoteč napasti Jamniška. Ta pa je vzel trikelj in udaril Wonischa po desnem licu in bradi ter ga lahko poškodo-

Trgovci! Gostilničarji! Obrtniki!

Vaši poslovni prostori zahtevajo lepo razsvetljavo, ki vam vabi odjemalce in vzbudi vaše goste k veselemu razpoloženju! Naše goste k veselemu razpoloženju! Nabavite si najnovejšo Dittmarjevo »MAXIM« petrolejsko plinsko svetiljko, ki potroši v 16 urah komaj 1 liter nav. petroleja in gori 300 sveč močno. Pazite na znamko »MAXIM« in Dittmarjev izdelek. Naroči se pri generalnem zastopstvu za Jugoslavijo: Josip Kostanjšek, Celje, Vodnikova ul. 9. Agilni krajevni zastopniki se sprejmejo.

Maxim

val. Jamnišek je hitel nato na cesto, oba zakonca pa za njim. Stražnik je napravil končno red. Priče so izpovedale, da je vsega kriv Wonisch. Človek, ki si upa še v letu 1930. imenovati Slovence »windischer Hund«, zasluži pač eksemplarično kazen. To je vendar višek predrznosti!

c **Šiba božja** v osebi 52-letne soproge državnega upokojenca Magdalene M. je v soboto 9. t. m. zvečer zopet priredila veliko »predstavo« v mestu. Najprej so ji pokazali vrata v Celjskem domu, kjer je nadlegovala in žalila goste. Na Krekovem trgu je nato podila pasante, potem pa se je pojavila v vrtne salonu hotela »Europe« in vse vprek psovala goste. Hotelski slugi so jo trikrat postavili pod kap, a se je vsakikrat vrnila. Končno, bilo je ob 11. zvečer, so pozvali stražnika. Gospa je tudi tega opsovala in mu pljunila v obraz. S pomočjo še enega stražnika so jo spravili na stražnico in oddali čez noč v policijski zapor.

c **Nezgoda na ulici.** 44-letni občinski delavec Martin Kramar s Polul je šel v soboto 9. t. m. ob 17.45 z ženo in dvema otrokoma po Prešernovi ulici. Pred trgovino g. Kolbezna je dobil nenadoma močen epileptičen napad. Pri padcu je razbil izložbeno šipo v vrednosti 180 dinarjev, sam se pa k sreči ni poškodoval. Ko mu je odleglo, se je vrnil z rodbino domov.

ZAHTEVAJTE
oranzado „**VERO**“ limonado
POVSOD!

c **Prijazen gospod** je 34-letni delavec Vladimir P. iz ljutomerske okolice. Nedavno je stanoval pri Heleni Gmajnerjevi v Gaberju. Lepega dne je izginil, ne da bi bil plačal svoji gospodinjci dolg za hrano in stanovanje v znesku 500 Din in vrnil 57 Din, ki mu jih je Gmajnerjeva par dni prej posodila. P. je baje sedaj v Št. Pavlu pri Preboldu.

Samo 290 Din
plašč iz gladko-
barvanega sukna!
Samo 230 Din
iz modno-
vzorčastega sukna!
Samo 780 Din
moderni plašč iz
finega velurja!
Prodaja
Trgovski dom
R. STERMECKI, CELJE
Kar ne ugaja, se za-
menja ali vrne denar!
Oglejte si izložbe in po-
setite zalogo damske
konfekcije!
Cene najnižje,
izbira velika!

c **Žaljenje vojaške straže.** Ko se je vračal redov-djak J. B. o polnoči od 10. na 11. t. m. v spremstvu treh civilistov v vojašnico kralja Aleksandra v Gaberju in je vojak, ki je stal na straži zaklical »Stoj!«, so začeli civilisti skrajno surovo psovati vojaka. Dežurni oficir je čul psovke in poslal za civilisti patroljo. Enega, 24-letnega mehaniškega pomočnika Stefana S., je patrolja dohitela in aretirala, nato pa so ga izročili policiji. Imen svojih dveh tovarišev neče izdati.

c **Nevarna grožnja.** 33-letni brezposelni slikarski pomočnik Anton Majcen je 7. t. m. nevarno grozil g. A. K. v Liscu. Ko je sedel g. A. K. s svojo družino v kuhinji pri večerji, je hotel vreči Majcen med groznim preklinjanjem in zmerjanjem vanj opeko. Gosp. K. se je umaknil v svoje stanovanje, Majcen pa je šel okrog hiše pred stanovanje g. A. K. in med zopetnim preklinjanjem in zmerjanjem pograbil kramp in hotel napasti K. skozi okno. Ker se to ni posrečilo, je vzel 4½ m dolg drog in skušal skozi okno udariti g. K. Ko je ta zagrozil s policijo, je odvrnil Majcen, da ga bo ubil. Majcen goji zato sovraštvo proti K., ker ga je nekoč opozoril, da ne sme vlačiti iz tujih gozdov debel domov.

c **Nepošten pomočnik.** 34-letni steklarski pomočnik Srečko P. iz Celja se je peljal pred dnevi po naročilu svojega delodajalca v Hrastnik, da kupi v steklarni blago in ga takoj pošlje raznim strankam. P. je poneveril eno pošiljko in jo poslal Slavku M. v Kranj, da proda blago, ki je bilo vredno 2700 Din, za 1.500 Din. Srečka P. so aretirali v soboto 9. t. m., Slavka M. pa včeraj, ko je prinesel »kompanjonu« izkupiček.

**Kaj je to za 'na steklenka
drobna, vitka, milovidna?
Kdo je mala ta zelenka?
Hm, hm, če ni malopridna?**

**To je »Vero«, sladko-vrezna
oranžada-limonada;
je pijača hladno-trezna;
vsaka duša jo 'ma rada.**

c **Dva huda mesarska pomočnika.** V soboto 9. t. m. ob 23. je bil aretiran v Kapucinski ulici mesarski pomočnik Anton Zoher, ker je v vinjenosti razgrajal in grozil mimoidočim z mesarskim nožem. Isti večer ob 9. pa je bil v Ozki ulici aretiran 39-letni mesarski pomočnik Franc Vake, ker je malo prej v hotelu »Hubertus« razgrajal in grozil gostom ter tekel za hotelskim slugom, ki mu je skušal pobegniti po Ozki ulici.

Prvovrstna

suha bukova in mehka drva

kratko žagana, kolobarje, trboveljski in laški premog dobavlja in dostavlja na dom tvrdka F. Batič, Celje, Benjamina Ipavca ul. 3. 4-4

c **Pobegla podnajemnika.** Pri Heleni Gmajnerjevi v Gaberju sta stanovala tri mesece 22-letni tkalski mojster Franc K. in 18-letna Kristina Č. Gmajnerjevi sta že dolgovala 840 Din, dvem drugim osebam pa še 233.20 Din. V noči na 8. t. m. sta oba izginila in pobrala iz nabiralnika Gmajnerjeve 150 Din. V stanovanju sta pustila razne stvari v vrednosti 160 Din.

c **Dijaški kuhinji v Celju** je daroval veletrgovca g. Ivan Ravnikar v Celju 100 Din namesto venca na krsto veletrgovca g. Frana Strupija.

Dopisi

Gornji grad. (Sokolski zlet) Včeraj je priredilo Sokolsko društvo Ljubljana matica zelo lepo uspel propagandni zlet v Gornji grad s sodelovanjem Celjske sokolske župe. Ob 11. dopoldne je bil sprejem pri vходу v mesto, ki je bilo bogato okrašeno z državnimi zastavami. Po sprejemu so se vršile skušnje na telovadišču zunaj mesta. Ob 14. je krenil sprevod, v katerem je bilo 125 članov v kroju, 40 članic, nad 70 članov in članic v civilu in 7 ameriških Sokolov, skozi mesto na telovadišče. Pred pošto je pozdravil Sokole in Sokolice v imenu politične uprave sreski načelnik br. Kandrič, v imenu mestne občine pa županov namestnik br. Fluks. Za ljubljansko društvo se je zahvalil za pozdrav br. starešina Kajzelj, za sokolsko župo Celje pa starešina br. Smertnik. Na telovadišču se je zbralo veliko število občinstva, zlasti kmečkega prebivalstva. Nastopili so vsi oddelki s prostimi vajami in s posebnimi točkami na orodju. Na orodju so nastopili tudi telovadci iz naše mednarodne telovadne vrste in iz vrste onih, ki so si priborili prvenstvo na vsesokolskem zletu v Beogradu. V odbojki med ljubljanskimi naraščajniki in člani so zmagali naraščajniki v razmerju 10 : 5. Spored je bil pester in zanimiv. Vseh telovadcev in telovadk je bilo 156. Sodelovala je godba »Drave« iz Maribora. Pri telovadbi so nastopili člani in članice sokolskih društev Ljubljana matica, Tržič, Domžale, Celje, Braslovče, Mozirje, Polzela in Šoštanj. Telovadba se je vršila pod vodstvom načelnika ljubljanskega društva br. Rudolfa. Na telovadišču je pozdravil članstvo in številno občinstvo starešina gornjegrajskega društva br. dr. Rak, ki je povdaril pomen propagandnega zleta za Gornji grad in okolico in za nadaljni razvoj sokolskega pokreta v teh krajih. Sestre, ki so stregle v šotorih pod vodstvom notarjeve soproge ge. Košeninove, zaslužijo vso pohvalo. Sokolski zlet je moralno in gmotno vseskozi uspel.

Laško. (Sokolski telovadniki nastop.) Sokolski telovadni nastop društva Laško se je včeraj vršil ob veliki udeležbi občinstva. Pri prihodu popoldanskega vlaka je godba pozdravila došle goste, ki so se zlasti iz Celja v zelo lepem številu udeležili prireditve. Telovadne točke so bile vseskozi skladno izvajane, posebno lepa pa je bila orodna telovadba, kjer so bili res sami izbrani dobri telovadci. Članic je nastopilo 32, članov 36, drugi oddelki v manjšem številu. Žalibog smo pogrešali moški naraščaj, pa gotovo zaradi šolskih počitnic sedaj ne telovadi. Po nastopu se je razvila prijetna zabava, ki ostane vsem udeležencem v prijetnem spominu, društvu Laško pa čestitamo na tako lepem nastopu.

Rogaška Slatina. (Sokolska akademija.) V petek 15. t. m. priredi celjsko društvo veliko akademijo v Rogaški Slatini in sicer v slučaju lepega vremena v letnem gledališču, sicer v dvorani zdraviliškega doma. Akademija se prične ob pol 9. zvečer. Vabimo tudi naše prijatelje iz Celja, da se te akademije udeležijo, vendar naj zaradi povratka z avtobusom pravočasno prijavijo društvu svojo udeležbo. Zdravo!

Pristno vino in sadjevec

prvovrstne kakovosti nudi po zmernih cenah **Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju.**

Kino

Mestni kino Celje. Pondeljek 11., torek 12. in sredo 13. avgusta: »Ljubav«. Pretresljiva tragedija v 6 dej. V glavni ulogi slovita umetnica Elizabeta Bergner. Velefilm prvega reda.

**Kdor oglašuje,
ta napreduje!**

njegove srajčke, jopice, poro-
voji in pleničke, potrebujejo
zanesljivo razkuževalne
Persilove nege! Persil
napravi vse čisto in sveže,
mehko in fino. Perite vse
s Persilom! Vaš malček se
počuti gotovo dobro v per-
ilu, opranem s Persilom!

Persil je Persil

KOŽELJ LADISLAV:

V Pariz!

(Po dnevniku.)

(Dalje.)

Že ob prihodu je naredil Pariz name mogočen vtis.

Na postaji so nas kljub pozni uri pričakovali odposlanci Fidaca. Prsrečno smo se pozdravili. Za priljago nam ni bilo treba skrbeti. Postajni uslužbenci so nam jo zanesli v avtomobil, ki nas je pričakoval pred izhodom. Kmalu se odpeljemo. Drvimo po široki, gladko asfaltirani ulici, Boulevard de Sebastopol. Električne svetiljke motno odsevajo na opranem tlaku. Iz lokalov, mimo katerih se vozimo, nam zvene na uho zvoki vesele godbe. Pred našimi očmi se vrsti toliko novega, da ne vemo, kam naj pogledamo. Dasi je že čez polnoč, so ulice še polne življenja. Na križiščih je cela gneča avtomobilov. Občudovanja vredna je spretnost našega šoferja, s katero se izmotava in prehiteva, zdaj zopet v hipu ustavi, ko tik švigne avto izza ogla. Že smo ob Seini. Tu zavijemo nekoliko na levo in nato po ulici Sv. Jakoba navzgor. Kmalu smo na cilju. Licej Louis-le-Grand. Veliko, mračno poslopje, nekoč jezuitski kolegij. Nasproti nam prihiti vratar in nas odvde v spalnico. Utrujeni kmalu pospimo ob zvokih orkestra, svirajočega nekje v bližini.

Pariz, nar. praznik, 14. julija.

Državni praznik je danes. Francozi obhajajo obletnico padca Bastille 1. 1789. Ob tej priliki se vrši na Elizejskih poljanah velika vojaška parada. Letos smo ji prisostvovali tudi mi, jugoslovenski dijaki. Ker smo bili v narodnih nošah, smo vzbujali povsod mnogo pozornosti. Prostor nam je bil odkazan baš na mestu, kjer se avenija razširja v mal trg. Od tod smo imeli lep razgled po vsej 1880 metrov dolgi ulici, od trga la Concorde do Arc de Triomphe. Ob obeh straneh ulice se je kar trlo ljudstva, ki je napeto pričakovalo pričetka parade. Zdajci pridrvi doli od slavoloka v lahнем diru Republi-kanska garda na konjih, oblečena v slikovite uniforme. Za njo se prikazuje kolona avtomobilov z vladnimi predstavniki in drugimi odličniki. Hipoma se začuje ploskanje. Narod pozdravlja hrabrega maršala Gourauda, ki je v vojni izgubil eno roko. Ko pregleda maršal vojsko, se ta začne pomikati, četa za četo proti trgu la Concorde. Najprej kopna vojska, zatem mornarica. Majhen pre-

sledek. V tem vsi zro navzgor, kjer leti dolga skupina 64 aeroplanov, komaj kakih 500 metrov nad nami. Nato obrne pozornost nase oddelek vojske, opremljen natanko tako, kot je bila opremljena vojska za Napoleonove vlade. Na čelu je korakala godba, svirajoča Marseillaiso. Mnogo občudovanja je vzbudil bradat kapelnik, ki je v velikem loku metal svojo palico v zrak in jo hip nato zopet varno ujel. Sprevod je zaključil oddelek kolonijalne vojske z alžirskimi šejki na čelu. Šejke je povabila vlada v Pariz ob priliki 100-letnice obstoja Alžerije. Vsa parada je trajala okoli 2 uri. Predočila nam je moč in silo francoske armade.

Ob 10. smo bili sprejeti vsi dijaki in dijakinje iz raznih držav, ki smo nagrajeni za temo »O miru«, pri predsedniku francoske republike g. Gastonu Doumergueu. Sprejel nas je v Elizejski palači. V bogato opremljeni sprejemni dvorani smo čakali na njegov prihod. Nestrpno smo pričakovali predsednikovega prihoda. Mirno in dostojanstveno je vstopil. Pozdravil nas je zelo prsrečno, dajoč izraza svoji veliki radosti, da nas vidi zbrane iz raznih držav Evrope. Svoj govor je izvršil z besedami: »Danes ne obstoja več niti Francija, niti Jugoslavija, niti druge države, danes obstoja le velika Evropa.« Zatem se je obrnil najprej k nam rekoč: »Voici les braves jeunes Jougoslaves!« in nam vsakemu posebej toplo stisnil roko, izražajoč veselje, da smo tudi mi prihili v oddaljeni Paris. Nato je pozdravil še druge odposlance. Ko je godba odsvirala marseljezo in »Bože pravde«, se je za pozdrav zahvalila predsednica ženske sekcije Fidaca princeza Cantacuzène.

Po sprejemu so nam priredili pariški študenti malo zakusko v kavarni Bery, nakar smo se podali na grob Neznanege vojaka. Okrasili smo ga z venci in svežim cvetjem. Na grobu brli noč in dan medel plamen — plamen spomina. Grob neznanege vojaka je tik slavoloka Arc de Triomphe. Idejo za postavitev tega slavoloka je dal Napoleon I. Izprva brezpomemben, je dobil kmalu zgodovinsko vrednost. L. 1840. se je pod njim pomikal sprevod s smrtnimi ostanki Velikega Napoleona. Leta 1919. so korakale pod njegovim obokom delegacije zmagovitih armad. Lansko leto je videl pod sabo mrtvo telo nepozabnega maršala Focha. Zdaj pa neprestano čuva nad grobom Neznanege vojaka...

(Dalje.)

Tast Kondelik in zet Vejvara

Ceški spisal Ignát Herrmann.

93

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

Vejvara ni več štel posameznih vzdihov in trenutkov, ki so med njimi potekali. Sedaj mu je bilo, kakor bi prodrila skozi njegova senca žareča, žica, vsaka žilica ga je bolela. Kako trpi še le Pepica, ko je že njemu, ki je oddaljen, tako hudo. Njegova tolažba je bila, ko je topo pogledal na mamico Kondeliko in videl, da tiho sedi v kotu divana, kakor da ne bi hotela vznemirjati dogodka, ki se vrši za vrati spalnice. Toda to je bil le navidezen mir. Gospa Kondeliko-va je morala zbrati vse moči, da bi tako vzdržala, in čutila je, da vzdrži samo, dokler se ne bo odločilo, potem pa bodo njene sile izčrpane. Vejvara še vedel ni, kaj žena vzdrži, kaj prenese.

V tem duševnem pričakovanju se ni brigal niti Vejvara niti gospa Kondeliko, da je zunaj nekdo zazvonil, da je hišnica nekemu odpirala in da se je slišal kratek, šepetajoč pogovor, ki je utihnil v kuhinji. Marjanica se je vrnila s sprehoda. To je pomenilo, da je šest ura, ako je bila Marjanica točna, zakaj ob tem času bi se morala vrniti. Toda Vejvara ni štel ure. Ni vedel, ali je pretekla od prvega Pepičinega stoka samo ena ura ali tri. Niti na to ni pomislil, ali je jutro ali večer. Zdelo se mu je samo, da je pretekla od njegovega povratka s Pepico zelo dolga doba, kakor pol večnosti. Samo da ne bi solnce zašlo, predno bo vse končano. Zgrozil se je, ko je pomislil, da bi morala na te muke pasti noč. Že podnevi so neznosne, kaj pa šele ponoči!

Tu so se odprla vrata spalnice in čez prag je stopila zopet gospa Muknšablova. Poklicala ga je s kazalcem, šla je malo z njim in je zašepetala:

»Pojdite, ata, mamica vas kliče.«

Ko je videla njegov bolesten izraz na obličju, ga je opomnila:

»Lepo smejeti se morate, ata, Bog obvaruj, da bi bili žalostni! Ničesar ne pokažite!«

Vejvara se je bojzljivo ozrl po gospe Kondelikovi, in šele ko mu je ona prikimala z glavo in ga s tem spodbudila, je stopal za gospo Muknšablovo, kakor bi imel svinčene čevlje. Na pragu ga je matrona pri- jela za rame, peljala ga je na desno stran Pepičine postelje, sklonila se je nad mlado ženo in rekla priliz- njeno:

»Tako, naša draga mamica, tukaj imate očeta, in le držite se ga.«

Vejvara je menil, da pozna vse izraze Pepičinega obličja. Ako se je smejala, ako se je namrdnila, ako se je razjezila na deklo, ako se je raz- žalostila iz kakršnegakoli vzroka. Toda ko se je sedaj ozrl na njo, je zagledal na njenem obrazu nov iz- raz, kakršnega dosedaj še ni videl. Zdelo se mu je, da ga gléda drugač- na neznana duša. Ozirala se je nanj tako bolešno, milo, in obenem ka- kor očita joče — Vejvara se je stresel, ko je zagledal ta obris. In kakor bi Pepica uganila, kaj je v njenih očeh bral, se je trudila nasmehniti. Toda to je bil tako bolesten nasmeh, da bi se Vejvara skoro zjokal. Pepičin na- smeh je ugasnil, v očeh se je pojavi- lo nekaj kakor prošnja za pomoč, za rešitev. Njena desnica se je malo dvignila, toda ni imela toliko moči, da bi se stegnila k Vejvari. In prijel jo je za roko, sklonil se k nji in jo vroče poljubil. Potem je dvignil gla- vo k njeni in se je dotaknil z ustni- cami njenega čela. Pri tem poljubu je začutil na njeni mrzel pot, od ka- terega so se ji sprejeli tudi njeni las- je. Nehote je segel Vejvara v žep po robec in je obrisal ženi čelo.

»Hvala ti,« je zašepetala Pepica.

»Dušica draga!« je spregovoril Vejvara vneto, in kakor bi jo z očmi prosil odpuščanja.

»Kaj ne, da ne bom umrla, Fran?« je vnovič zašepetala Pepica.

»Kaj govoriš, dušica,« je odgovoril

Vejvara in njegov glas se je tresel od ginjenja.

»Še tega bi se manjkalo!« se je vmešala v ta kratki pogovor gospa Muknšablova. »Kaj pa mislite, dra- ga gospa Vejvarova. Šele sedaj bo veselje. Kaj za to: čez nekaj časa bo konec vsega. In glavna stvar, naša draga gospa mamica: brez poguma se ne pride nikamor. Niti v tem slu- čaju ne. In s pogumom kakor bi bi- li že gotovi!«

Vejvara se je jezil na gospo Muknšablovo zaradi teh čenč, toda Pepi- ča je obrnila k nji glavo in se je zo- pet siliila nasmehniti. V tem nasme- hu je bilo toliko zahvale za besede, ki so prišle iz ust izkušene matrone. Toda tudi ta nasmeš je izginil, čim se je pojavil, Pepičine ustni so se trdno stisnili, kakor bi slutile nove bolečine.

»Ali kaj želiš, dušica moja?« je vprašal Vejvara in se je sklonil nad ženo.

Pepica je prišla z obema rokama Vejvaro za pazduho in je zašepetala:

»Ostani pri meni, Fran!«

Ažuriranje,
entlanje,
vezenje

na stroj izvršuje najceneje in solidno
M. Šri bar, Celje, Aleksandrova ul.

Mesarija

se da v najem v Ljubecni in podruž-
nica v Arclinu. Več se izve pri gosp.
Jutršku v Ljubecni.

NAZNANILO!

Cenj. občinstvu vljudno naznanjam,
da bom

OTVORILA 14. AVG.
V CELJU
AŠKERČEVA ULICA 4
MLEKARNO IN
TRGOVINO Z ŽIVILI

Prodajala bom dnevno sveže mleko,
kislo in sladko smetano, kuhano in
čajno maslo, sir itd.

Priporočam se za mnogobrojni obisk
ALOJZIJA SOVINEK.

USTANOVljena leta 1881.

Celjska posojilnica v Celju

Celje

v lastni hiši Narodni dom

Sprejema hranilne vloge od vsakogar, jih obre-
stuje najugodnejše, nudi popolno varnost in iz-
plačuje točno. — Izvršuje vse denarne posle,
kupi in prodaja tuj denar ter čeke na ino-
zemstvo. Izdaja Uverenja za izvoz blaga.

Za varnost hranilnih vlog jamči poleg lastnega
aktivnega premoženja po Din 100.000.000 —
še lastna glavica in rezerve, ki znašajo skupaj
nad Din 14.500.000 —.

PODRUŽNICI:

MARIBOR

Aleksandrova cesta št. 11.

ŠOŠTANJ

(v lastni hiši)

Samo na veliko!

SIR

Samo na veliko!

pravi švicarski v škatljah znamke **Chalet** in **Tiger** ter domači **Alpe**
nudi najcenejše

Alojz Mastnak

CELJE, KRALJA PETRA C. 22

veletrgovina kolonijalnega in špecerijskega blaga

Lastna pražarna kave

Mlin za dišave

Franjo Dolžan

kleparstvo, vodovodne inštalacije
strelvodne naprave.

CELJE, ZA KRESIJO 4.
Prevzema vsa v zgoraj navedene
stroke spadajoča dela in popravila.
Postrežba točna in solidna. Cene
zmerne. 50-5

Vzamemo v službo

8 navijalk

(*puleric)

ali učenk. Nastop takoj. »METKA«,
mehanična tkalnica dr. z o. z., Celje.

Služkinjo

oz. kuharico, pridno, zdravo, pošteno,
iščem za takoj v stalno službo. Vpra-
šati v Miklošičevi ul. 5, od 6.—8. zv.
pri Ambrožič.

MALINOVEC

pripravljen iz aromatičnih gorskih
malin in vkuhan z čistim sladkorjem
1 kg Din 18.—

Stara lekarna „Pri orlu“ Mr. Ph. IVO TONČIČ
CELJE, Glavni trg — Aleksandrova ulica

Enodružinska hiša

s 4 sobami in pritiklinami, 15 minut
od kolodvora, se proda. Poleg hiše
prizidek z 2 sobama in kuhinjo. Proda
se skupaj ali vsak objekt posebej. Po-
jasnila: Sp. Hudinja 64 ali Prešernova
ul. 6. dvorišče. 2-1

ZAHVALA.

Za mnoge izraze iskrenega sočutja, katere smo prejeli ob veliko pre-
rani izgubi našega vroče ljubljenega soproga, očeta, svaka, strica, gospoda

Frana Strupija

in za veliko število prekrasnih vencev in šopkov se tem potom iskreno za-
hvalujemo.

Istotako se zahvalujemo gg. pevcem in vsem, ki so pokojnega na
zadnji poti spremljali.

CELJE, 11. avgusta 1930.

Žalujoča rodbina STRUPI in sorodniki.